

Гра в особах

«Десна» – перша ліга, 8 місце

Президент : Олексій Чеботарьов Виконавчий директор : Ігор Ушарук
Головний тренер : Олександр Рябоконь Начальник команди : Віталій Клеймьонов
Помічники головного тренера : Олександр Приходько, Олег Томашевський
Тренер воротарів : Юрій Овчаров
Воротарі: 1. Федоренко Андрій, 13. Шевченко Олег
Захисники:, 2. Жук Вадим, 22. Каватів Ярема, Олег Леонідов, 19. Малюк Вадим, 4. Мельник Вадим, 12. Смалько Андрій 18. Сухомлинов Рудольф. 5. Чуланов Володимир, 3. Щедраков Павло
Півзахисники: 11. Бовтрук Вадим, 10. Воронченко Вадим Сергій Каркошкін 12. Картушов Єгор
9. Кондратюк Петро
Нападники: 23. Агапов Микола 8. Дербчинський Олександр 7. Козак Михайло. 15. Фурта Юрій

Плюс Леонідов і Каркошкін

У матчі з тернопільською «Нивою» у складі «Десни» дебютував захисник Рудольф Сухомлинов. А під кінець зустрічі на поле вийшов ще один новачок – вихованець чернігівського футболу Вадим Малюк. Тим часом заявка нашої команди поповнилася ще двома новобранцями. Це 29-річний захисник Олег Леонідов, останньою командою котрого були «Суми», і 20-річний півзахисник Сергій Каркошкін, головним у футбольній біографії якого поки що були виступи у молодіжній першості України за київський «Арсенал».

«Дніпро» – прем'єр – ліга, 2 місце

Генеральний директор: Андрій Стеценко
Спортивний директор: Вадим Тищенко Виконавчий директор: Андрій Русол
Головний тренер: Мирон Маркевич Старший тренер Олександр Іванов
Тренери: Вячеслав Хруслев Володимир Єзерський Сергій Нагорняк
Тренер воротарів: Валерій Городов Тренер із фізпідготовки Павло Сіренко
Воротарі : 71. Бойко Денис, 11. Варцаба Ігор, 16. Лаштук Ян, 77. Валерій Юрчук.
Захисники: 2. Матос, 3. Мазух Онджей, 8. Польовий Володимир, 17. Стрініч Іван, 23. Баселар Дуглас, 44. Федецький Артем, 14. Чеборячко Євген 28. Шахов Євген
Півзахисники: 21. Бартулович Младен, 2. Алешанде Влад, 12. Круз Леонардо, 7. Канкава Джаба
19. Коноплянка Євген, 4. Кравченко Сергій, 89. Політило Сергій, 29. Ротань Руслан,
Нападники: 18. Зозуля Роман, 9. Калініч Нікола, 99. Матеус, 11. Селезньов Євген

А судді хто

Матч обслуговують: арбітр – А. Яблонський, перший асистент арбітра – О. Якименко, другий асистент арбітра – А. Ярмолинський, 4-ий арбітр – Є. Яковлев. Спостерігач арбітражу – М. Даневич (усі - Київ).

Перша перемога – рубіж важливий

Було б неправильно, якби в присвяченій кубковим баталіям програмі все ж не знайшлося місця і останньому календарному матчу «Десни». Тим більше, що у четвертому турі підопічні Олександра Рябокона, здобули першу у нинішньому сезоні перемогу.

Відверто кажучи, цей виграш прогнозувався. Але легким, як очікувалося, він не вийшов. У складі гостей на поле вийшли одразу п'ятеро новачків, котрих не встигли заявити до попереднього матчу із дніпродзержинською «Сталлю». І на своїх позиціях вони явно підсилили командну гру. Щоправда, уже на 13-ій хвилині завдяки настійливості Козака у боротьбі за м'яч поблизу воріт суперника господарі поля вийшли уперед. Однак рахунок залишався «слизьким» майже до фінального свистка. Інтригу ж, опинившись на 87-ій хвилині в атакуючих порядках, точним ударом зняв оборонець Каватів. 2:0. Відтак, маючи п'ять очок, наша команда замикає верхню половину таблиці. Зустрінемося 31 серпня. 27 серпня «Десна» зіграє в гостях з «Миколаєвом». А в останній день літа прийматиме на стадіоні імені Гагаріна алчевську «Сталь»

Прес - служба СФК «Десна». Програмку підготував Віктор Муха.

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ

«ДЕСНА»

КУБОК УКРАЇНИ

1/16 ФІНАЛУ

23 серпня 2014 року

«Десна» - «Дніпро»

(Чернігів) (Дніпропетровськ)

За три дні до гри у Чернігові. Момент матчу «Дніпро» - «Хайдук»

Стадіон імені Гагаріна

Початок - 17.00

Двадцять четвертий

Настав час 1/18 фіналу розіграшу Кубка України 2014/15 р.р. На попередньому етапі боролися команди другої ліги і «Чайка» з Київщини та «Єдність» із Плисок нашої області як фіналісти торішнього Кубка серед аматорів. І ось включаються у змагання прем'єрлігівці та команди першої ліги. У суперники ж градам вітчизняного футболу на цьому етапі жереб визначив: «Шахтарю» - «Оболонь – Бровар», «Динамо» - «Зірку», «Дніпру» - «Десну». Додамо: проти-

стоян- на на цьому етапі складатимуться з одного матчу. І ще. Оскільки алчевська «Сталь» утрималася від участі у нинішньому розіграші Кубка, то однієї команда із Дніпродзержинська пройшла в 1/8 фіналу напрому.

Візитівка гостей. Часом найбільшого злету дніпрян залишаються вісімдесяті роки минулого століття. Вони двічі – у 1983 і 1988 роках - ставала чемпіоном СРСР. А у 1989-му дніпропетровську прописку одержували Кубок СРСР і Кубок сезону (Суперкубок). «Дніпро» двічі виборювало срібні медалі всесоюзної першості і стільки ж – бронзові. Кращими футболістами Радянського Союзу у ті роки визнавалися Геннадій Литовченко та Олег Протасов.

«Дніпро» - срібний призер чемпіонатів України 1992/9 і 2013/14 рр. Команда тричі виходила у фінал розіграшу Кубка незалежної України. І п'ять разів здобувала «бронзу» чемпіонату.

Підопічні МIRONA Маркевича відмінно стартували у новому чемпіонаті, Виграно усі чотири матчі. У донецького «Металурга» - 2:0, у «Карпат» - 4:0 і у запорізького «Металурга» - 1:0.

До кубкових вершин. Уперше за крок до Кубка України дніпряни були у травні 1995-го. Тоді на 28-ій хвилині фінальної гри з донецьким «Шахтарем» Захаров вивів їх уперед. Але за 12 хвилин до фінального свистка Петров відновив рівновагу А пробиття післяматчевих пенальті склалося справді драматично. Дніпропетровці вели з рахунком 6:5, однак в кінцевому підсумку поступилися – 6:7. Такою ж була афіша фіналу через рік – і почесний приз знову поїхав у Донецьк. Єдиний гол на 36-ій хвилині забив Ателькін. А весною 2004-го, «річковики» втретє спіткнулись на «гірниках». На 2-ій хвилині рахунок відкрив Белік, а на 90-ій Тимошук подвоїв його. Кубкові жозирі «Десни» такі: 1/8 фіналу Кубка СРСР у 1965-му і 1/4 фіналу Кубка України у минулому сезоні.

Кого побачимо? Те, що ключові гравці «Дніпра» Коноплянка і Матеус зараз травмовані, відомо. Разом із тим, мабуть, не слід очікувати появи на полі стадіону імені Гагаріна і більшості тих гравців, котрі минулої середи у рамках Ліги Європи боролися з Хайдуком». Але ж хіба не горять бажаннями проявити себе ті, хто з тих чи інших причин опинився нині на других ролях.

Олександр Грицай та інші

У 70-і роки кілька сезонів у захисті «Дніпра» грав Віктор Данилевський. Уже в новітній час у Дніпропетровську ненадовго «засвітилися» Володимир Авраменко і Олександр Савенчук. А ось для ще для одного чернігівця, випускника СДЮШОР «Юність» Олександра Грицай «Дніпро» стало «його» командою, шлях до якої проліг через аматорський чернігівський «Чексіл» та першолігівські ФК «Черкаси». Черкаська команда, в яку потрапив у 20-річному віці, грала непогано, претендувала на вихід у вищу лігу. І в 2000 році Сашкові надійшли пропозиції від кількох клубів - з Росії та «Дніпра». Довго не думав - разом зі своїм братом Олегом, котрий свого часу привів його у футбольну школу, перебрався до Дніпропетровська.

У «Дніпрі», за який виступав упродовж восьми сезонів, пройшли найкращі роки його кар'єри. Двічі ставав призером чемпіонату, грав у фіналі Кубка України, виступав у єврокубках, «засвітився» у національній збірній України. Дебютував у ній 22 серпня 2007 року у товариському матчі зі збірною Узбекистану. Взяв участь і у двох зустрічах групового турніру до Євро-2008. У чемпіонатах України Олександр Грицай, якому зараз 36, зіграв близько 460 календарних матчів. І цей лік продовжується. Побувавши в оренді у «Кривбасі» та київському «Арсеналі», Олександр третій сезон виступає за луганську «Зорю». І будучи найбільш віковим гравцем прем'єр-ліги, служить прикладом молодим.

Це було

«Десна» і «Дніпро» - команди різнолігові. Але у шістьдесяті роки були два сезони, коли вони мріялися у чемпіонатах СРСР. А згадати ті матчі – згадати й унікальні факти історії «Десни»

У 1962- му боролися на рівних

Вперше турнірні шляхи «Десни» і «Дніпра» перетнулися у 1962-му. Тоді українські команди класу «Б» змагалися у два етапи. На першому вони були розділені на три зони. А на другому відбулися стикові турніри. Чернігівці пробилися у турнір, де розігрувалися місця із сьомого по сімнадцяте. І на обох цих перегонах підопічні молодого наставника Євгена Горяньського (у майбутньому – головний тренер збірної Радянського Союзу, заслужений тренер України, Росії і Білорусі) гідно протистояли футболістам із Дніпропетровська. Більше того, у першому матчі, який відбувся 27 квітня у Чернігові, дніпряни під кінець гри ледь відігралися. У кінцевому підсумку була зафіксована справді бойова нічия – 2:2. На голи Андрєєва і Теплова двічі відповідав Лапшин. Нульовою нічиєю закінчилося повторне протистояння. І тільки у третій грі, що проходила у Дніпропетровську, статус-кво було порушено. Наші поступилися, пропустивши гол після влучного удару Руковіцина.

У першому матчі з «Дніпром» узяли участь Овдієнко, Денисов (Зарудний), Маткохін, Міщенко, Кравчинський, Андрєєв, Третьяков, Іваненко, Хижняк, Гончаров, Теплов. А в наступних зустрічах зіграли і Гікаєв, Полевий, Кулаков, Животенко.

Відзначимо також, що у зональних змаганнях деснянці випередили дніпрян - четверта турнірна сходинка проти шостої. А у сезоні-63, перейшовши під крило над засекреченого «Південмашу», «Дніпро» виступало уже в новоствореній другій групі класу «А». Цей дивізіон створювався за спортивним принципом. Але для двох великих промислових центрів – Горького (тепер – Нижній Новгород) і Дніпропетровська – все ж таки було зроблено виняток.

«Десна» Базилевича проти «Дніпра» Лобановського

На початку 60-их київське «Динамо», яке почало виходити у лідери радянського футболу, періодично проводило у Чернігові товариські матчі з «Десною», які, висловлюючись по-сучасному, мали і комерційну складову. Отоді-то на стадіоні імені Гагаріна і можна було бачити і «сухий лист» Валерія Лобановського, його неповторний дриблінг. А у травні 1969-го экс-форвард приїздив у місто на Десні уже як головний тренер «Дніпра». І «Десна» потрапила «під роздачу» прогресуючого колективу, пропустивши аж чотири голи. А 17 серпня у Дніпропетровську «Дніпру» протистояла «Десна», яку, дебютуючи у тренерській іпостасі, щойно прийняв Олег Базилевич. Звісно, ніхто тоді і гадки не мав, що уже через кілька сезонів Лобановський та Базилевич спільно очолюватимуть київське «Динамо», збірну СРСР і доб'ються вражаючих результатів. Гра ж закінчилася на користь «Дніпра» - 3:1. Рахунок на 2-ій хвилині відкрив Ласевський. Але потім відзначилися Біба(двічі) і Назаров.

Перша зустріч на кубковому перехресті

Наступна ж зустріч «річковиків» відбулася уже майже через півстоліття – на одинадцятому році української незалежності. То був матч 1/32 фіналу розіграшу Кубка України. За даними суддівського протоколу, матч, який відбувся 10 травня 2003 року на стадіоні імені Гагаріна, зібрав близько дев'яти тисяч глядачів. Із гравців «основи» дніпропетровців у ньому взяли участь Русол та вихованець чернігівського футболу Грицай, котрому і була довірена капітанська пов'язка.

Треба сказати, що гра «Дніпра» особливого враження не справила. Втім, гості успішно довели її до перемоги. Уже на 8-ій хвилині Котенко відкрив рахунок, а на 80-ій Попович подвоїв його. Склад «Десни» у цьому матчі був таким: Скибенко, Ткачук, Загорац, Носенко, Ізвєков, Р.Городов (Позняк, 58), Перевозчиков, Пойда, Авраменко-к (Гавриш, 46), Савенчук, Кожемяченко (Треньов, 46). Додамо, що у напівфіналі підопічні легендарного тренера Євгена Кучеревського здолали за післяматчевими пенальті динамівців Києва. І лише у фіналі поступилися (0:2) донецькому «Шахтарю».